

Іншомовні слова в українській ракетно-космічній термінології

У статті розглядається місце та роль лексичних запозичень у складі української ракетно-космічної термінології. Іншомовні слова входять у терміносистему як самостійні елементи, так і як частина складного багатокомпонентного термінологічного сполучення. Досліджено іншомовні слова, які входять до складу ядра та периферії термінології (ядро – суто космічні терміни, авіаційні, астрономічні, периферія – математичні, хімічні, фізичні, механічні тощо), а також визначено етимологію вказаних термінів. Виявлено, що у складі ракетно-космічної термінології значний шар лексики греко-латинського походження, а також запозичення з англійської, німецької, французької мов, що дозволяє говорити про інтернаціональний характер термінології. Окрема група терміносполучень має в своєму складі прізвище іншомовного походження – онімний маркер винахідника.

Ключові слова: ракетно-космічна термінологія, іншомовні слова, терміносполучення.

Постановка наукової проблеми та її значення. Терміносистема будь-якої галузі наукових знань має у своєму складі таку частину словника, що включає в себе назви основних галузевих об'єктів, явищ предметів чи матеріалів. Такі терміноназви становлять основну частину терміносистеми, власне галузеву термінологію. Галузеві терміни відображають специфіку галузі, її походження і розвиток, формуючи значні за обсягом термінологічні гнізда.

Власне ракетно-космічна термінологія у словнику космічної лексики займає провідне місце. До неї належать терміни, що позначають космічні об'єкти (природні й штучні), космічні літальні апарати та їх частини, космічні явища та процеси, а також включає в себе назви наземних служб слідкування за космічними польотами та назви професії космічної галузі, а також називає об'єкти та суб'єкти ракетно-космічної промисловості.

Ракетно-космічна термінологія формувалась великою мірою на основі вже існуючих у мові загальнотехнічних термінів, а також термінів природничих наук (фізики, біології, астрономії, математики та інших). Космічна лексика має свою складну структуру. «Значну частину її складає термінологія різних

галузей науки та техніки» [1, с.107], що пов'язана з організацією польотів, будівництвом і експлуатацією космічних літальних апаратів, спостереженням за погодою на Землі і з космосу, підготовкою кадрів для польотів у космос і для наукового дослідження космічного простору, а також із технічним станом літальних апаратів.

Велика кількість технічних і природничих термінів увійшла до складу ракетно-космічної термінології саме через те, що вони обслуговують відповідні підрозділи космічної галузі.

Вивчаючи генетичну типологію ракетно-космічної термінології, значна увага приділяється визначенню місця іншомовних елементів у структурі термінології галузі.

Аналіз досліджень цієї проблеми. Сучасна українська ракетно-космічна термінологія сформувалась під дією загальних тенденцій розвитку термінологій як на власномовному, так і іншомовному ґрунтах. Визначення шляхів виникнення термінів, термінологічної номінації, системної організації термінолексики та принципів формування структурних типів термінологічного ґнізда робить можливим з'ясування основних закономірностей побудови терміносистеми для подальшого її розвитку.

Проблему вживання іншомовних запозичень у термінології вивчали Т.Кияк, І. Кочан, Т. Панько, Л. Симоненко та інші.

Мета і завдання статті. З'ясування ролі термінів-запозичень при формуванні лексичного складу термінології ракетно-космічної галузі та визначення загальних закономірностей входження іншомовного терміна (чи іншомовного компонента) до складу досліджуваної термінології, номінації окремих понять цієї вузькогалузевої терміносистеми.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Ключовим терміном ракетно-космічної галузі є термін *космос* (грец. *kosmos* – *устрій; прикраса; будова; Всесвіт*), що позначає простір за межами Землі, Всесвіт. Термін виник з появою астрономічної науки і на сучасному етапі є основним у формуванні термінологічної системи ракетно-

космічної галузі наукових знань. Він існує і як одиничний термін, і як частина складних і складених терміноназв галузі, використовується варіант основи грецького походження *космо* - , що відповідає поняттю *Всесвіт* : *космодром*, *космонавт*, *космоцентр* і т.п. [2].

Атрибутив *космічний* у структурі термінологічної назви використовується на кількох рівнях. Так, терміносполучення *космічний корабель* демонструє перший рівень використання, оскільки є визначником основного слова складеної терміноназви: *корабель космічний*. Дещо інша ситуація в терміносполученнях типу :

- 1) *антена системи космічного зв'язку*
- 2) *посадка космічного апарата*,

де визначник *космічний* виступає семантичним доповненням залежного слова у терміносполученнях (2) або належить до групи залежної частини термінологічного словосполучення (1). Незалежно від місця у терміносполученні відіменного атрибутива *космічний* незмінною залишається його роль – конкретизація і введення до галузевої термінології основних технічних термінів.

Іноді терміноназва *космічний* виступає як частина композита або юстапозита. У першому випадку використовується терміноформа *космо* – (як правило, є першою складовою композитів), в іншому – у поєднанні з атрибутивом *повітряний*, (*апарат повітряно-космічний транспортний*) або його іншомовним еквівалентом *аеро* – (*аерокосмічна галузь*) [2].

Зодіоніми та констелоніми – власні назви сузір'їв. Зодіоніми позначають назви 12 сузір'їв, що входять до умовного зодіакального кола, а констелоніми – назви всіх інших сузір'їв. Саме ж слово *констелонім* калькується українською мовою, оформлюючись у назву *сузір'я* (лат. *constellatio* – *con* – укр. *су*, *stell* – укр. *зір* -, *atio* – укр. *я*) [3].

Як правило, назви сузір'їв, як в астрономічній, так і в ракетно-космічній термінології – це усталені назви грецького або латинського походження (*Оріон*,

Саламандра, Пегас), або українська назва – абсолютний переклад іншомовного терміна (*грец. Тілець, Діва, Риби, Лев*).

Прослідкувавши частотність вживання похідних терміноназв від оніма *Сонце*, можемо зробити висновок, що складні терміни (композиції чи юкстапозиції) використовують як власномовний компонент *сонячний*, так і грецьку назву *геліо-*, що є його синонімом: *геліоцентричний, сонячно-центрувальний, сонцестояння* та ін. [2].

Маючи різне орфографічне та орфоепічне оформлення і позначаючи різні об'єкти космічного простору, ці терміни мають одну єдину внутрішню сему. Майже всі такі терміни запозичені з інших мов і так чи інакше мають у своїй структурі компонент, що українською мовою визначається як *зоря*:

- *астероїд* походить від грецької терміноназви *astereidos*, що включає в себе компонент *aster* (зоря) і позначає малі планети Сонячної системи;
- термін *планета*, хоч і позначає „небесне тіло, за формою близьке до кулі, що одержує світло і тепло від сонця і обертається навколо нього по еліптичній орбіті” [3, с. 739], яке генетично не має нічого спільного з *зорею*, однак терміноназва *planeta*, що запозичена з латинської мови, походить від грецької назви (*aster*) *planetes* – блукаюча зірка;
- *комета* – ще одна апелююча назва космічного об'єкта, розшифрування якої вказує на спільність методів утворення таких термінів, бо грецькою *kometes (aster)* – „*волохата (зоря)*”;
- термін *сузір'я* навіть українською має компонент *зоря*, як і його іншомовний відповідник *констелонім*, бо лат. *stella* – „*зоря*”.

Ракетно-космічна термінологія запозичує і такі астрономічні терміни, що є абсолютними синонімами. Наприклад, терміни *супутник* і *самелім* є безвідносними синонімами, однак номен *самелім* (лат. *satellts* – *супутник, спільник*) існує як одиничний термін, а *супутник* (калька з російської мови) утворює значне за кількістю термінологічне гніздо, що налічує близько 10 терміносполучень[2], що позначають це поняття у його основному астрономічному значенні: «Небесне тіло, що рухається навколо планети,

зорі» [3, с. 283]: *супутник астрономічний, супутник Венери, супутник Землі, супутник планети* та інше.

Наступна група астрономічних термінів, засвоєних ракетно-космічною термінологією, – це назви точок та ліній зоряної астрономії. Такі назви позначають спеціальні космічні точки та лінії, визначені астрономічною наукою і засвоєні космічною галуззю для планування космічних польотів, спостереження за космічними об'єктами та для орієнтації об'єктів у космічному просторі.

Як правило, терміни цієї групи грецького або латинського походження. Втім, є приклади термінів латинського походження, генезис яких пов'язаний з грецькою назвою. Так, термін *перицентр* складається з двох частин, перша (*peri* – „кругом”, „навіколо”) – грецького походження, друга (*centrum*) – латинського. Однак латинське *centrum* походить від грецького *kentron*, що означає *осереддя*. Таким чином, латинська назва є проміжною у формуванні орфоепічного оформлення цієї термінологічної назви на українському ґрунті. Отже, семантика частин даного терміна відображає його термінологічне значення: «найближча до центрального тіла (центра мас системи) точка орбіти планети або супутника» [3, с.727].

До цієї групи також належать терміноназви латинського походження. Так, термін *аберація* позначає зміну видимого положення світила на небесній сфері, тобто відхилення від норми, що й фіксує сама терміноназва : *аберація* – *лат. aberatio- aberare* – відхилятися. Так чином, маємо приклад запозичення іншомовного терміна, переклад якого відображає основну функцію названого процесу, що латинською мовою виражений віддієслівним іменником. Однак, в українській термінології цей термін сприймається як назва процесу, виражена іншомовним іменником, а отже при його дослідженні впливає лексичний, а не дериваційний аспект, що виникає на етапі формування терміноназви.

Термін *аберація* формує гніздо, що налічує 7 терміноназв [2], визначених астрологічною наукою, що перейшли до ракетно-космічної

термінології без зміни свого значення: *аберація вікова, річна аберація, аберація планетна, зоряна аберація* та ін.

До латинської групи походження термінів назв точок, ліній зоряної астрономії належить також і антономічна пара термінів, що позначають точки небесної сфери, що позначають напрям руху будь-якого космічного об'єкта. Точка, до якою рухаються небесні тіла називається *апекс* (лат. *apex* – верхівка), а точка, від якої рухаються – *антиапекс*. На протилежність *антиапексу* до *апексу* вказує префікс *анти* – грецького походження (грец. *anti* – протележність).

Отже, можна зробити припущення, що ці терміни виникли значно пізніше часу розквіту давньогрецької або латинської астрономічної науки, а було використано лише частину лексичного фонду відповідного значення цих мов.

Серед термінів цієї групи є також і такі, що мають грецьке походження, але їх система номінації не відрізняється від слів попередньої групи. Так, схожу частину спостерігаємо на прикладі термінів *періастр* та *апоастр*, де ключову семантичну роль вкладено у значення префікса : *peri* – навколо, кругом; *apo* – з , від, без + *astron* – зоря.

Відмінність даних понять відображено і у визначеннях: *періастр* – найближча до головної зірки точка орбіти зорі-супутника, а *апоастр* – найбільш віддалена точка. Друга частина цих лексем – *астр* (*astron*) – вказує на місце точки відносно головної зорі, тобто точка має бути саме біля зорі, а не іншого космічного об'єкта.

Дещо інший спосіб термінологізації демонструє назва *ефемериди* (грец. *ephemeris* (*ephemeridos*) – щоденник). Переклад терміна вказує цим словам на певну систему зоряних спостережень, що систематично фіксувались і остаточно закріпились у цих астрономічних таблицях як закономірні. Таким чином, *ефемериди* – це координати небесних світил на певні дні року, чи таблиця астрономічних закономірних явищ. Цікавий той факт, що ці таблиці, хоч і мають одиничні екземпляри, використовують терміноназву, у якої відсутній відповідний термін у однині.

Отже, терміни – назви точок і ліній зоряної астрономії входять до ракетно-космічної термінології як усталені, давно закріплені за об'єктом назви, переважно греко-латинського походження, не формуючи при цьому у новій термінології гнізд і не поширюючи вже існуючі.

Особливу групу запозичень, що входять до ракетно-космічної термінології, становлять назви фізичних одиниць виміру. Виникли вони не одночасно, а у процесі винайдення позначуваних одиниць. Як правило, це слова іншомовного походження (англійські, французькі та ін), такі назви утворювались від прізвища винахідника, наприклад, одиницю енергії, роботи і кількості теплоти в Міжнародній системі одиниць прийнято називати *джоулем* від прізвища британського фізика Дж.-П.Джоуля (*Joule*). Подібна ситуація і з терміноназвами *кулон* (фр. прізвища *Coulomb* (Ш.-О.Кулон) – одиниця кількості електрики; *стокс* – (від прізвища англійського фізика Дж.-Г.Стокса (*Stokes*) – одиниця кінематичної в'язкості та ін.; закон” + власний іншомовний іменник (іноді подвійний) – прізвище фізика-дослідника, який сформував цей закон : *закон Віна, закон Гей-Люссака, закон Бойля-Маріотта, закон Ньютона, закон Гука, закон Стокса* [2].

Поєднання апелятивів такого походження з латинськими чисельними покажчиками типу *санти* (*centum* – сто, сота частина), *мілі* (*mille* –тисяча, тисячна частка), *деци* (*decima* – десята частина) формує складну систему назв виміру фізичних величин: *децибел, сантистокс, децилітр* та ін. [2].

Основну ж масу технічних термінів становлять запозичення. Пояснюється це рівнем розвитку галузі в різних країнах, коли механізм чи деталь ввозиться в іншу країну із закріпленою за ними назвою, що фіксується на всіх рівнях технологічного вжитку і, як правило, знаходить своє місце в термінологічних словниках. За такими назвами можна простежити географію технічних винаходів : *шайба* (*Scheibe*) – нім., *бустер* (*booster*) – англ., *ежектор* (*ejecteur*) – франц. і т.п. [3].

Такі терміни визначають основну функцію приладу, деталі чи процесу, що досить прозоро виділяється при перекладі запозиченого терміна : *тахометр*

– грец. *tachos* – швидко + *metreo* – вимірюю, що позначає прилад для вимірювання (*metreo*) частоти (*tachos*) обертання якогось тіла.

Яскравим доказом такого твердження є німецький термін *scheibe*, який буквально перекладається як “*кільце*”, “*диск*” і позначає деталь – металеве кільце з отвором [3, с.979]. Отже, в німецькій мові ми маємо явище термінологізації загальноживаного слова, а українська технічна лексика запозичує цей номен у німецькому орфоепічному оформленні як технічний термін, для позначення загальноживаного слова використовуючи власну лексему. У цьому випадку ми маємо перенесення назви за подібністю. Інший принцип номінації використано, наприклад, при створенні терміна назви *дросель*, що походить від нім. *Drossel (idrosseln)* – душити, скорочувати. Назва *Drossel* у німецькій мові відображає не зовнішні особливості приладу, а його основну властивість – здатність зменшувати складову струму в електричному колі [2].

Подібним чином виділяється внутрішня семантика терміна *конвертер*, запозиченого з англійської мови на позначення металургійної печі для одержання сталі з розплавленого чавуну, отже, основна функція пристрою – перетворювати один матеріал на інший, що й фіксує англійська терміна назва (*converter* (лат. *Convertere*) – змінювати, перетворювати). Слід зазначити, що запозичений термін має власномовний безвідносний синонім *перетворювач*, але частота вживання його менша, ніж іншомовного [3, с.545] .

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Отже, українська науково-технічна термінологія запозичує терміни інших мов, принцип створення яких подібний до виникнення власних термінів, однак цей шар запозиченої термінолексики спрощує сприймання термінів як однозначних номенів. Ракетно-космічна термінологія використовує терміна назви багатьох технічних галузей, оскільки сама є технічною. Багато технічної лексики є спільною для термінологій цих наукових підрозділів.

Джерела та література

1. Панько Т.І. Українське термінознавство: підручник/ Т.І.Панько, І.М.Кочан, Г.П.Мацюк. – Львів, 1996.– 276с.
2. Російсько-український словник з авіаційної та ракетно-космічної техніки / за ред. Баранника Д. Х. і Пріснякова В. Ф. – Дніпропетровськ: Вид-во ДДУ, 1997.
3. Словник іншомовних слів/ Л. Пустовіт, О.І.Скопненко, Г.М.Сюта, Т.В.Цимбалюк – Київ: Довіра УНВЦ «Рідна мова», 2000. – 1018с.
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови / за ред. В.Т. Бусел. – Київ-Ірпінь: ВТФ«Перун», 2007.–172с.

Тягло Любовь. Иноязычные слова в украинской ракетно-космической терминологии. В статье рассматривается место и роль лексических заимствований в составе украинской ракетно-космической терминологии. Иноязычные слова входят в терминосистему как самостоятельные элементы, так и являются частью сложного многокомпонентного терминологического сочетания. Исследовано иноязычные слова, которые входят в состав ядра и периферии терминологии (ядро – собственно космические термины, авиационные, астрономические; периферия – математические, химические, физические, механические), а также указано этимологию этих терминов. Выявлено, что в составе ракетно-космической терминологии значительный шар лексики греко-латинского происхождения, а также заимствования из английского, немецкого, французского языков, что позволяет говорить об интернациональном характере терминологии. Отдельная группа терминосочетаний имеет в своем составе фамилию иноязычного происхождения – ономастический маркер изобретателя.

Ключевые слова: ракетно-космическая терминология, иноязычные слова, терминосочетание.

Tiaghlo Lubov. Words of foreign origin in the Ukrainian space-rocket terminology. To start with, the article deals with the place and role of lexical borrowings in the Ukrainian rocket and space terminology. Moreover, it is stated that words of foreign origin as independent element are the part of complex multicomponent terminological connection. In addition to it, it is pointed out that words of foreign origin, which are the included in the core and periphery of the terminology, where the core is purely space, astronomic and aviation terms, while the periphery is mathematical, chemical, physical, mechanical and other terms. Furthermore, it is shown the etymology of these terms. Also, it is defined that there is a great layer of Greek and Latin origin lexis in rocket and space terminology. It is stressed that there are some borrowings from the English, French and German languages that allows telling about international character of this terminology. Finally, it is mentioned that a certain layer of terms connection has in its composition surnames (the second names) of the foreign origin that is anosmatic marker of the creature.

Key words: space-rocket terminology, words of foreign origin, terms connection.